

desuden her blive endnu besynderligere, end i Skattecommissionerne. Han skulde vellede, uden selv at have en Stemme, et Collegium, der skal affige en endelig Kjendelse — han skulde saaledes staae over dette, men han vilde være sat under det, fordi det kan dømme tværtimod hans Raad, uden at han vilde have noget Middel til at remediere den efter hans Overbeviisning urigtige Dom. Fra Skattecommissionen kunde han dog appellere til Overstattecommissionen; men her vilde han staae magtesløs. Hans Stilling vilde, naar man vil undersøge det nøje, være mindre indflydelsesrig end de Medlemmers, med hvilke Finantsministeriet kan forstærke enhver Overstattecommission, og det er vanskeligt at indsee, hvorfor disse her skulde have Stemme og han ikke.

Efter denne Fremstilling af de forskjellige foreliggende Systemer, som ere bragte i Forslag til Skatte- og Overstattecommissionernes Sammensættelse, turde det maaskee være klart, hvorfor Udvalget ligesaa lidt kan ansee det, der indeholdes i det nu fremlagte Lovudkast, for hensigtsvarende, som man tidligere har kunnet slutte sig til det, der indeholdtes i det forrige Lovudkast. Udvalget maa vedblivende være af den Overbeviisning, at der i Skattecommissionerne, foruden det communale Element, bør optages et andet forskjelligartet Element, som ved at være fælles for flere Skattecommissioner vil sikke, saavidt det lader sig gjøre, en eensartet Fremgangsmaade iblandt dem, og som vil, om ikke tilintetgjøre, saa dog modarbejde de Indflydelser, der ikke ville undlade i høj Grad at gjøre sig gjældende, naar Ansættelsen af den enkelte Communes Medlemmer alene skal beroe paa en Kjendelse af den samme Communes Borgere. Man indvende ikke, at dette dog netop er det, der finder Sted i Communerne, idet Borgerne i disse ansættes i Skat efter Formue og Leilighed af deres egne Medborgere, uden at dette giver Anledning til overdrevent hyppige Klager eller til en Forringelse af Beskatningens Provenu; thi man overseer da den store Forskjel, som er imellem Tilveiebringelsen af et bestemt Beløb til Kommunen, hvor den relative Formuenhed kan lægges til Grund for de Enkeltes Skatteansættelse, og mellem Ansættelse til en Skat

efter en absolut Maalestok til Staten, om hvis tilstgite totale Beløb Ingen kan have nogen klar Forestilling.

Udvalget lægger ikke Vægt paa at forlade den i den tidligere Betænkning udtalte Idee om at inndele Landet i Skattefredse; thi dette var noget aldeles Formelt, medens det Væsentlige i Udvalgets tidligere Forslag bestod deri, at der vel for hver Commune skulde være en egen Skattecommission, men at der i alle Skattecommissioner, som kom til at fungere indenfor et vist Omraade, skulde være et fælles Element, der repræsenterede den større Kred, hvortil disse enkelte Communer kunde henregnes, og hvorved de ovenfor paapegede Fordele søgtes opnaaede. Skulde det af administrative Grunde findes tilraadeligere at gjøre Jurisdictionss Inddelingen til Grundlaget for Forbindelsen imellem de enkelte Skattedistricter, da er dette Noget, som man ikke vil nægte, fra en vis Side betraget, kan have sine Fordele, idet man derved undgaaer en ny Inddeling af Landet (i Skattefredse), og Udvalget har derfor troet at burde optage denne Modification af det Forslag, som blev gjort i forrige Session, og hvortil man i det Væsentlige fremdeles troer at burde holde sig. Men ogsaa i en anden Henseende troer Udvalget, at dette bør undergaae en Modification, der vil bringe det noget nærmere i Samklang med Systemet i det nærværende Lovudkast. Ved paany at overveie Alt, hvad der er fremkommet i denne Sag, er man nemlig kommen til den Overbeviisning, at hvor Meget der end taler imod at gjøre Sogneforstanderskaberne og Borgerrepræsentanterne, som saadanne, til den egentlige Skattecommission, eller i det Mindste til Hovedbestanddelen af denne, saa er der dog paa den anden Side Meget, der taler for, at man bør forvisse sig om, at der altid i Skattecommissionerne findes en Deel af Communes Repræsentation. Det er nemlig en grundet Indvending mod Udvalgets tidligere Forslag, at, naar det deri hedder, at Skattecommissionen blandt andre skal bestaae af 4 af Borgerrepræsentanterne eller Sogneforstanderskabet blandt bosiddende Mænd i Kommunen valgte Medlemmer, vilde Følgen heraf let kunne blive, at der aldrig vilde komme Noget af